Máriaremetei HÍRADÓ
KIADJA AZ EGYHÁZKÖZSÉG KÉPVISELŐ-TESTÜLETE
www.mariaremete.hu Ingyenes tájékoztató
30. évfolyam 11. szám (359)
2026. november

AZ ÚR MINDENT KÉZBEN TART

Torday Katira emlékezünk

Templomunk és az Ökumenikus Iskola méltán kedvelt és szeretett hitoktatója, Torday Kati, hosszan tartó betegség után idén nyáron tért meg a Jóistenhez. Az elmúlt majd' egy évtized sok-sok szenvedése nem akadályozta meg abban, hogy derűjével, békéjével és mosolyával folyamatosan Isten jóságára és gondviselő szeretetére irányítsa közösségünk tagjainak a figyelmét. Betegségét keresztként hordozta, olyan keresztként, ami nagyon nehéz, de egyben áldozat is. Földi életének utolsó szakaszáról és a célba érkezéséről imacsoportjának két tagját, Ilit és Krisztit kérdeztük.

Hogyan viselte Kati a betegséget az utolsó hónapokban?

Kriszti: Kati mindig is arra koncentrált, hogy mindent megtegyen a gyógyulásért, különböző terápiákat és diétákat alkalmazott. Voltak optimistább időszakai és hullámvölgyei is, de a hitét soha nem veszítette el, nem lázadozott Isten ellen, és mindig reménykedett a gyógyulásában. Törekedett arra, hogy minden nap eljusson szentmisére, amikor úgy érezte, hogy el tud menni, sőt sokszor még akkor is, mikor alig bírt járni a fájdalomtól. A legutolsó időben már arra is törekedett, hogy amennyiben lehetséges, két szín alatt áldozhasson. Sokat járt szentségimádásra is: Pasarétre, illetve a környékbeli kápolnákba, ahol volt erre lehetőség. Mindez nagyon-nagyon megnyugtatta a lelkét, sokat jelentett neki és nagy szüksége volt rá.

Ili: Én emlékszem arra is, hogy az utolsó 2-3 évben sokszor mondta, neki nem a gyógyulás az útja. Pedig járt különböző gyógyító alkalmakra, lelkigyakorlatokra is, tényleg mindent megtett a gyógyulás érdekében, ami emberileg megtehető. De érezni lehetett, na nem azt, hogy föladta volna, hanem azt, hogy elfogadta ezt a helyzetet, belenyugodott Isten akaratába.

Többünknek voltak Katival kapcsolatban személyes tapasztalatai arról, hogy sok áldás fakadt az ő imáiból, a másokért – értünk, a közösségért – felajánlott szenvedéseiből. Nektek vannak ilyen emlékeitek?

Ili: Egyszer elmentünk kávézni, és akkor mesélte, hogy ő mindig kiválaszt magának egy embert, akiért imádkozik, és elmondta, hogy most éppen az egyik gyerekemért imádkozik. És nagyon gyorsan lett is konkrét gyümölcse ennek az imának a fiam életében. De tudok olyan esetről is, hogy imádkozott valakiért, aki elveszítette a munkáját, és az illetőnek heteken belül lett új munkahelye.

Kriszti: Nekem sokat mondta, hogy imádkozzak, mert engem meghallgat a Jóisten. Nem tudom, hogy miért gondolta így, de mindig kérte, hogy imádkozzak, többet és többet. Egyébként mi sokszor imádkoztunk együtt és egymásért, legtöbbször az Isteni irgalmasság rózsafüzérét vagy Pio atya kilencedét mondtuk közösen. Az utolsó hónapokban Kati gyakorta mondta nekünk, hogy „szép, csendes, lassú imát kérek tőletek”.

Ebben a nehéz helyzetben hogyan tudott Kati kapcsolódni a környezetéhez?

Ili: Amikor kicsit is jobban volt, vagy legalábbis nem volt nagyon rosszul, akkor mindig, mindenhol segített, ahol csak tudott. A múlt év végén volt egy komolyabb betegségem, és még ilyen állapotban is ő próbált engem ápolni. Javasolta, hogy mindenképp vegyem fel a betegek szentségét, ami valóban jó tanács volt, mert addig egyfolytában, csillapíthatatlanul köhögtem, de a szentség felvétele után egyből megszűnt a köhögés.

Az utolsó heteiben, amikor már nem tudott kikelni az ágyból, többször is mentem áldoztatni Katit, és azt tapasztaltam, hogy bár fizikailag egyre rosszabbul van, de lelkileg nagyon jól: egyfajta belső békét, örömet és derűt lehetett érzékelni a betegágya körül. Nektek erről milyen tapasztalatotok van?

Ili: Igen, ezt mi is megtapasztaltuk. Június 27-én például ezt írta nekünk: „*drága lányok, ma éjjel meglátogatott a Szűzanya. Finom illatot éreztem, és nem is értettem, honnan jött. De egyszer csak elkezdett feltámadni a szél, és a rosszullétemből felszabadultam. Sokáig éreztem, és akkor már tudtam, hogy rózsaillat.”* Sokat imádkozott a családjáért is, és megadatott neki, hogy még meglássa az unokáit, és megérje a megkeresztelésüket is. Mindez nagy örömmel és megnyugvással töltötte el élete utolsó időszakában.

Kriszti: Tudatosan készült arra, hogy hamarosan találkozik a Jóistennel. És ebből fakadt egyfajta béke, belenyugvás és öröm, amit valóban érezni lehetett a jelenlétében. Egyre nehezebben kommunikált a külvilággal, beszélni, telefonálni

már szinte alig-alig tudott, de – rendíthetetlen hitére jellemző módon – halála előtt két héttel még átküldött nekünk egy karizmatikus dicsőítő dalt, amelynek ez a címe: „ Az Úr mindent kézben tart!” Talán az az ima fejezi ki legjobban Kati hitét, reményét és a Jóisten iránti töretlen szeretetét, amit 2024 Újév napján, már több mint öt év betegséggel való küzdelem után írt:

„Mindenható Atyaisten!

Imádott Jézusom!

Áldott Vigasztaló Szentlélek!

Hálát adunk Neked az elmúlt évért! A mérhetetlen sok kegyelemért, örömért, vezetésért, vigasztalásért!

Hálát adunk Neked azokért a dolgokért, amiket megvilágosítottál és megérthettünk és azokért is, melyek még rejtve vannak előttünk!

Hálát adunk Neked, hogy bízhatunk benned és odaadhatjuk Neked életünket egészen!

Hálát adunk Neked azért, hogy Te tudod, hogy nekünk mire van szükségünk és ebben akkor is teljesen biztosak lehetünk, ha életünk történései nem kedvünkre valók, sőt ijesztőek!

Hálát adunk azért, hogy Te mindig ott vagy velünk, akkor is, amikor nagyon magányosnak érezzük magunkat!

Hálát adunk Neked családjainkért, barátainkért, jótevőinkért és ellenségeinkért is!

Hálát adunk azért, hogy az új évet Veled kezdhetjük!

Végül hálát adunk azokért a dolgokért is, amiket nem tudunk megfogalmazni, hisz nincs semmink, amit ne Tőled kaptunk volna!

Egyetlen kérésünk van az új évre Istenem:

Vegyél Te mindent a kezeidbe! Ámen”

Előfordult a halála óta, hogy kértétek a közbenjárását odafentről, tekintettel arra, hogy földi életében is milyen hatékonyan imádkozott a közösségünk tagjaiért?

Ili: Nem, erre mi még nem gondoltunk, de a gyászmiséjén a visszaemlékezésben elhangzott, hogy halálát követően szinte azonnal komoly békülések és kiengesztelődések indultak el „spontán módon” a környezetében…

Kriszti: Én fontosnak tartom, hogy Kati példáját követve mi is bízzuk magunkat egészen a Gondviselésre, álljon előttünk példaként az ő élete a mindennapi keresztünk hordozásában, hogy így a legnehezebb élethelyzetekben vele együtt mi is hálát tudjunk adni Urunknak! Ha így teszünk, akkor ez az életszemlélet egész közösségünket formálni és erősíteni fogja – és ebben biztosan számíthatunk Kati segítségére!

(Barlay Gábor)

IGAZSÁGOSABB ÉS TESTVÉRIESEBB VILÁGOT!

Októberben a püspöki konferencia új körlevelet adott ki az azonos címmel írt társadalmi körlevél megjelenésének 30. évfordulóján. Szeretettel ajánlom tanulmányozásra a katolikus.hu weboldalon elérhető teljes dokumentumot.

> A körlevél mottója: *„Törd meg az éhezőnek kenyeredet, és a hajléktalan szegényt fogadd be házadba. Ha mezítelent látsz, öltöztesd föl, és ne fordulj el embertársad elől! Akkor majd felragyog világosságod, mint a hajnal, és a rajtad ejtett seb gyorsan beheged. […] Ha eltávolítod körödből az igát, az ujjal mutogatást és a gonosz beszédet, ha odaadod az éhezőnek kenyeredet, és jóllakatod az elnyomottat, akkor felragyog a sötétségben világosságod, és homályod déli verőfényre változik. Maga az Úr vezérel szüntelen, s még a kietlen helyeken is felüdít. […] Újra felépíted az ősi romokat, és helyreállítod a régi nemzedékek építette alapfalakat.” (Iz 58,7–12)*

Az érintett témákat még felsorolni is hosszú lenne. Ehelyett a mottóval összhangban és a teljesség igénye nélkül a következőkben néhány részletet idézek a körlevélből, ahol az Egyház **együttérzően** fordul tagjai és a világ felé.

„Közelségünket szeretnénk kifejezni mindazon családok felé, amelyek bármilyen formában hordozzák a törékenység vagy a sebzettség tapasztalatát. **Az Egyház küldetése nem az elítélés, hanem az igazság és az irgalom együttes képviselete. Senki sincs kizárva az Egyház szeretetéből és szolidaritásából**. Ha életállapota fájdalmas módon kizárná is a szentségi életből, az Egyház szeretetének akkor is részese marad.” (13)

„**Egyetlen házaspárnak sem kell magányosan végigjárnia ezt az utat**. Plébániai közösségeinknek az elfogadás, valamint az orvosi, lelki és pszichológiai segítségnyújtásról szóló hiteles tájékoztatás helyeinek kell lenniük.” (23. a **meddő párokról)**

„Egyházunk különleges küldetése, hogy **enyhítsük az elesettek, a betegek és a haldoklók szenvedését**, valamint közvetítsük nekik Krisztus kegyelmét.” (34)

„Mély **fájdalommal és együttérzéssel** fordulunk mindazok felé, akik gyermekkorukban egyházi személyek részéről szenvedtek el súlyos **bántalmazást.** Az ő nevükben is kérjük az áldozatok és hozzátartozóik bocsánatát. **Bocsánatot kérünk** azon egyházi vezetők nevében is, akik nem tettek meg minden lehetséges lépést azért, hogy ezek a bántalmazások ne történhessenek meg.” (43)

„Mindenkit bátorítunk, hogy **merjünk egymás felé fordulni**. Egy figyelmes szóval, egy gesztussal, a jelenlét felajánlásával többet adhatunk egymásnak, mint gondolnánk. Különösen is figyeljünk azokra, akiket az Úr ránk bízott. Az Egyház

ezen az úton szeretne mindenki mellett ott lenni: meghallgatni, kísérni, erőt adni, együtt keresni Isten akaratát. Hívunk mindenkit: tartson velünk ezen az úton." (60)

„Arra kell törekedniük, hogy a közösségekben természetszerűen jelen lévő **eltérő** politikai hovatartozások ne okozzanak belső feszültségeket, törésvonalakat." (78)

„Változtatnunk kell személyes, egyházi, társadalmi, közösségi és politikai szinten is a viselkedésünkön, követve azt a célt, hogy védjük és a következő nemzedékek számára is **megőrizzük a teremtett világot**." (99)

„Az Egyház csak úgy lehet **hiteles**, ha nem csupán **beszél az Evangéliumról**, hanem **meg is éli azt**." (109)

„Az Egyháznak ma különösen fontos feladata a **párbeszéd kultúrájának erősítése**, az emberi méltóság védelme és a sebzett emberek kísérése. Szükséges a **bűnbánat, az önvizsgálat és a megújulás** útját járnia." (110)

„A **plébánia** a közösségek közösségeként válhat olyan hellyé, ahol a hívők – különösen a fiatalok – megtapasztalhatják az **elfogadást, a meghallgatást és az összetartozás élményét."** (117)

„Az Egyház küldetése az, hogy **Krisztus irgalmas arcát mutassa** a sebzett emberek felé, és ne bezárkózva, ítélkezve vagy közömbösen reagáljon a nehézségeikre. Az Egyháznak nem önmaga körül kell forognia, hanem **ki kell lépnie** a perifériák felé, ahol az emberek szenvednek, keresnek vagy elveszítik reményüket. Olyan közösséggé kell válnia, **amely kezdeményez, bevonódik és kísér** – így nem „vámházként", hanem **mindenki számára nyitott otthonként** jelenik meg, ahol az ember megtapasztalhatja Isten irgalmát." (118)

„A keresztény közösségek akkor lesznek valóban élő és missziós közösségek, ha **a fiataloknak nem csupán helyet, hanem küldetést is adnak**. Az evangelizáció jövője nagymértékben azon múlik, hogy az Egyház képes-e felismerni és támogatni a **fiatalokban rejlő lelki és missziós erőt**." (126)

„Missziós feladatunknak az is része, hogy **korunk irgalmas szamaritánusai** legyünk." (138)

A körlevél **záró gondolatai** így foglalják össze teendőinket: „Egyházunk és minden plébániánk, parókiánk váljon a közösségek közösségévé! Induljunk el újra a Krisztussal való élő kapcsolat, az imádság útján! Nyújtsunk segítő kezet a szegény, a szenvedő, a beteg, az idős, a gyenge embernek! Halljuk meg a fiatalok hangját, és segítsük őket, hogy kortársaik apostolaivá váljanak! Erősítsük a közéletben is az egymás iránti tisztelet és a párbeszéd kultúráját! Becsüljük meg hazánk történelmi örökségét, kulturális értékeit és közösségi hagyományait, és felelősen adjuk tovább azokat a következő nemzedékeknek! Építsünk olyan társadalmat, amely védi az emberi méltóságot, támogatja a családokat, szolgálja a közjót és erősíti az élet kultúráját, legyünk a remény emberei!" (144)

(Forián-Szabó Márton)

SEGÍTSÜNK KÁRPÁTALJÁN!

Ahogy a levelezőlistán korábban megosztott levélben is olvashattátok, Kárpátalja a háború talán legsúlyosabb tele elé néz: kiürültek a segélyraktárak, a Kijev körüli élelmiszerraktárak több, mint 60%-a megsemmisült a bombázások során, az áramszünetek újrakezdődtek. A kárpátaljai egyházmegyei karitászhoz jóval több segítségkérés érkezik, mint amennyit teljesíteni tudnak. Mivel Ukrajnában nincs működő szociális háló, a segítségre szorulók élelemért, gyógyszerért, tüzelőért leginkább csak az egyházhoz és annak karitatív intézményeihez tudnak fordulni. A segélyek gyűjtése és kiosztása, orvosi kezelések biztosítása, ingyen konyhák, gyermekotthonok, idősotthonok működtetése jelen állapotban emberfeletti feladatnak tűnik és még nincs is itt a tél.

Kérjük, támogassátok a Kárpátalján élő rászorultakat és az őket segítőket imával, és ha tehetitek, anyagi segítséggel is!

Adományaitokat átutalhatjátok az alábbi számlaszámra vagy november 15-ig a bazilika közepén elhelyezett perselybe tehetitek:

Számlaszám: 11742348-21455979

Kedvezményezett: Kárpátaljai Családokért Egyesület

Közlemény: élelem és fűtés Kárpátalján

Advent közeledtével segítsük együtt a kárpátaljai családokat és a katolikus segélyszervezeteket, hogy 5 év háború után se vesszen el a remény és a bizalom a jövőt illetően!

KARITÁSZ CSOPORTUNK ÚJ ÖNKÉNTESEKET KERES

Plébániai karitasz csoportunk az év elején felújította kapcsolatát a Templomkertben levő XXIII. János Otthonnal. Hat önkéntesünk van, akik heti rendszerességgel látogatnak egy-egy gondozottat. Az ott dolgozó mentálhigiénés szakemberekkel beszéljük meg, hogy ki legyen, akit látogatunk, mire van szüksége. Az otthon pár rendezvényére is meghívtak minket. Ilyenkor kicsit bepillantást nyerhettünk az életükbe és segítettünk a tolókocsis ápoltakat szállítani. Mindannyian úgy érezzük, hogy ez a szolgálat igazi örömet ad és rengeteg gazdagodtunk általa! Az idős nénik-bácsik hálás szeme, a dolgozók köszönete nagy ajándék.

Most további önkénteseket keresünk, akiket megszólít ez a felhívás és szívesen bekapcsolódnának ebbe a tevékenységbe.

Jelentkezés: johanna@seidl.hu *Szeretettel: Seidlné Johanna*

IGELITURGIA 2026. NOVEMBER

1. vasárnap: Mindenszentek
Jel 7,2-4.9-14 Zsolt 23 1Jn 3,1-3 Mt 5,1-12a

2. hétfő: Halottak napja
Iz 25,6a.7-9 Zsolt 22 Róm 14,7-9.10b-12 Mt 11,25-30

5. csütörtök: Szent Imre herceg
Bölcs 4,7-15 Zsolt 118 Róm 8,28-30 Lk 12,35-40

8. vasárnap: Évközi 32. vasárnap
Bölcs 6,12-16 Zsolt 62 1Tessz 4,13-18 14 Mt 25,1-13

9. hétfő: A lateráni bazilika felszentelése
Ez 47,1-2.8-9.12 Zsolt 45 1Kor 3,9c-11.16-17 Jn 2,13-22

15. vasárnap: Évközi 33. vasárnap – Szegények világnapja
Péld 31,10-13.19-20.30-31 Zsolt 127 1Tessz 5,1-6 Mt 25,14-30

18. csütörtök: Árpádházi Szent Erzsébet
Péld 31,10-13.19-20.30-31 Zsolt 33 1Jn 3,14-18 Lk 6,27-38

22. vasárnap: Évközi 34. vasárnap – Krisztus a Világmindenség Királya
Ez 34,11-12.15-17 Zsolt 22 1Kor 15,20-26.28 Mt 25,31-46

November 28-ával zárul a 2026 "A" egyházi év.

29. vasárnap: Advent 1. vasárnapja
Iz 63,16b-17.19b;64,1.2b.3-8 Zsolt 79 1Kor 1,3-9 Mk 13,33-37

30. kedd: Szent András apostol
Róm 10,9-18 Zsolt 18 Mt 4,18-22

JÖJJETEK, Ő VÁR!

Várjuk továbbra is az önkéntes templomőrök jelentkezését, hogy novemberben is nyitva tudjuk tartani hétvégenként a délelőtti és az esti szentmisék között a templomot! A levelezőlistán közzétett táblázatban lehet jelentkezni.

ESEMÉNYNAPTÁR

Szentmisék: **hétfőn és kedden 7 és ½ 11 órakor, szerdán, csütörtökön és pénteken ½ 11 órakor, szombaton ½ 11 és 18, vasárnap ½ 8, 9, 11 és 18 órakor.**

1. vasárnap: Mindenszentek. Az esti szentmise után „Halottak esti ájtatosság”.

2. hétfő: Halottak napja. A reggel 7 órai szentmise elmarad.

3. kedd: Este ½ 8-tól a szentségimádás iskolája 8. alkalma

6. péntek: Első péntek, a ½ 11 órai szentmise végén elimádkozzuk a Jézus Szíve litániát. Este 6-kor rózsafüzér a szabadtéri oltárnál. Este ½ 6-tól 7-ig a templomban dicsőítő szentségimádás tanúságtétellel.

7. szombat: Első szombat, délelőtt 10 órakor rózsafüzér, ½ 11-kor szentmise.

8. vasárnap: Délután ½ 5-től dicsőítő szentségimádás.

10. kedd: Este ½ 8-tól a szentségimádás iskolája 9. alkalma**.**

17. kedd: Este ½ 8-tól a szentségimádás iskolája 10. alkalma**.**

22. vasárnap: Krisztus Király ünnepe, bérmálás az esti 6 órás szentmise keretében.

24. kedd: Este ½ 8-tól a szentségimádás iskolája 11. alkalma**.**

29. vasárnap: Advent 1. vasárnapja

További tudnivalókért a kegytemplom, a plébánia és az itt működő közösségek életével kapcsolatban szeretettel ajánljuk megújult honlapunkat: mariaremete.hu

Köszönettel fogadunk hozzájárulást egyházközségünk kiadásaihoz!
Kedvezményezett: Máriaremetei Bazilika Plébánia
Számlaszám: 10400212-02101640-10010000 (K&H Bank)

Megjelenik havonta. Kiadásáért a képviselő-testület elnöke felel.
1029 Budapest, Templom kert 1.